

içimizden biri...

-Kısaca sizi tanıyabilir miyiz?

09.11.1964 Van doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi Van Atatürk ilkokulu ve ortaokulunda tamamladım. Liseye Van Atatürk lisesinde devam ettim. Akabinde Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesini kazandım. Eczacılık öğrenimimi tamamladıktan sonra 1989'da eczanemi açtım. O tarihten bu yana Van'da serbest eczacılık yapıyorum. Evliyim 2 çocuk annesiyim.

-Meslekte geçen 19 yılınızı göz önünde bulundurarak o tarihten bu yana ne gibi değişiklikler oldu? Bu değişimler sizce neler kaybetti neler kazandırdı?

Eczanemi açtığım zaman iş kapasitesi daha iyiydi. Van ekonomik yönden daha güçlü bir ildi. Şimdi nüfus artmış olmasına rağmen, alım gücü oldukça düşük. Tabi eczane sayısının artmış olması da kapasitenin düşmesinde etkili. Yeşilkart reçete sayısını arttırdı ama zamanında geri ödeme alamamak bizim için bir handikap. İlaça kolay ulaşmak biz ve hastalar için olumlu noktalardan bir tanesi. Eskiden ilaç siparişlerini Ankara'ya veriyorduk. Tabi onların geç gelişi tedavilerin aksaması açısından olumsuz bir durumdu. Reçetelerin incelenmesi bu kadar detaylı değildi. Şimdi teknolojik açıdan sistem kolay. Reçetelerin takibi, kaydı mümkün. Devletten alacaklarımızı o zamanda zor alıyorduk şimdide. Eczacıya saygı daha fazlaydı eskiden. Ama biz eczacıların verdiği hizmet kalite anlamında hiç değişmedi.

-Fakültelerde verilen işletme eğitimi yetersiz. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ben stajımı Van'ın ilk eczacılarından biri olan Servet Bey'in yanında yaptım. Öğrendiklerimde Servet Bey'in payı büyük. Aynı zamanda hastanede staj yapmamın da faydası dokundu. O yüzden eczanemi açtığım da ilaçlara ve işletmeye çok da yabancı değildim. Çok zorluk çekmediğimi düşünüyorum bu konuda. İşletme konusu zamanla yerleşen bir kavram. İlaç alırken karlı olup olmadığını zaman içinde öğreniyorsunuz. Eczacılık fakültelerinde işletme dersine daha ağırlık verilmesi gerekir tabi. Bu anlamda branşlaşma olması en mantıklı olanı. Bu şekilde Fakültede öğrenim gören eczacı adayları yollarına daha doğru bir yön verebilirler. Sanayide çalışmak isteyen sanayiye yönelir, serbest eczacılık yapmak isteyen eczane stajına ağırlık verir. Ben bu konuda doğru bir karar verdiğimi düşünüyorum, mesleğimi severek yapıyorum.

Ecz. Zerrin Akköprü Eskitaşcıoğlu

içimizden biri...

**-Eczanenizde kaç personel çalışıyor? Personelinize belli konularda eğitim aldırıyormusunuz?
Veya kendiniz eğitim veriyormusunuz?**

16,14,10 ve 5 yıllık olmak üzere 4 personelim var. Son zamanlarda AB'ye uyum yasaları çerçevesinde belli eğitimler veriliyor. Fakat bölgede böyle bir şansımız olmadığı için personelime eğitimi kendim veriyorum. Gerek Majistral gerekse de hastaya ilacı doğru şekilde tanımlayıp sunabilme açısından yeterli donanıma sahip olduklarını düşünüyorum.

**-Gözlemlerinize göre eczacıların ve eczacılığın sorunları nelerdir? Mesleğimizin geleceğini nasıl görüyorsunuz?
Zincir eczaneler hakkında neler düşünüyorsunuz?**

Muvazzalı eczaneler en büyük sorunumuz.Ancak yasalarda değişiklik yapılırsa bunun önüne geçilebilir.Eczacı görevinin başında bulunmadığı zaman 24 saat içinde mutlaka eczanesine geliyor.Yaptırımı daha etkili formüller üretmek lazım.Batıda kapasite doldu bu bölgelere kaydı. Yüzlerce mezun veriliyor her sene.Haliyle bu arkadaşlarımızın da para kazanması lazım. Bölgenin nüfus yapısına göre yeni düzenlemeler getirilmeli.Belli bir sınırlama konulmalı.Bu şekilde muvazzalı eczanelerin önüne geçilebilir ve herhangi bir bölgede eczane yığılması azaltılabilir.TEB in elinde böyle yasal bir uygulama yok. Bizim oda olarak muvazzalı raporu vermemiz de çok etkili olmuyor. Hastaların yönlendirilmesi,katılım paylarının iade edilmesi bu anlamda mesleğimizin imajını zedeliyor.Beklentilerin farklı olması, kısa zamanda daha çok kazanma isteği zamanla illegal yollara başvurmaya zorluyor.Eczacının işinin başında olması hastaya daha kaliteli bir hizmet sunma anlamında önemli. İlaçta ikinci kalite olmaz ama sunmada ikinci kalite olabilir.BUT ün sürekli değişiyor olması da bizim diğer ciddi bir sıkıntımız.Bir gün normal şartlarda ödenen bir ilaç bakıyorsunuz ertesi gün uzman yada ilgili uzman şartı istiyor. Ya da ödenen bir ilaç ödeme kapsamından çıkartılıyor.Doğal olarak bu da hastayla ilişkilerimize yansıyor.Güvensizlik yaratıyor. Zincir eczaneler uzun zamandır gündemimizi meşgul eden bir konu.Ben buna karşıyım.Meslektaşlarımızın da bu konuda duyarlı olması lazım. Yavaş yavaş ülkemizde zemin hazırlanıyor buna.Yurt dışında böyle uygulamaları olan ülkeler var. Bugün Türkiye'de binlerce eczane var ve yüz binlerce kişiye istihdam sağlıyor.Zincir eczane kavramının ülkemizde uygulamaya geçmesi bir zamanlar süpermarketlerle bakkallar arasında oluşan durumun aynısını yaşamamız anlamına geliyor. Zamanla bir çok eczane kepenk kapatmak zorunda kalır.Mesleğimiz elimizden alınır ve bizi büyük sermayenin işçisi konumuna getirir.Bu da içler acısı bir durum.Ben bunun ne hizmet anlamında nede ilaçları muhafaza anlamında sağlıklı olacağını düşünemiyorum bile.Hasta burada en yakın danışmanı olarak eczacıyı görüyor. Doktora gitmeden eczacısına uğruyor. Bu atlanılmaması gereken bir nokta. Eczacılar tam bir danışmanlık görevi üstlenmiş durumda.

içimizden biri...

-Bilindiği üzere mesleğimiz çok ağır yükler taşıyor.Bazen hasta danışmanlığından çıkıp hem kırtasiye hem de evrak yoğunluğunda boğulan bir meslek haline geliyor.Bu anlamda hastalara daha kaliteli bir hizmet sunmamız için neler yapmamız gerekiyor?

Sizce ideal eczane eczacılığı nedir?

Evet gerçekten sırtımıza çok yük yükleniyor. iş yoğunluğu hepimizi bunaltıyor. Ancak personel sayısını arttırmakla üstesinden gelinebilecek bir durum. Buda ekstra bir maliyet demek.Kalite hastaya güleryüzlü bir hizmet sunmaktan geçiyor ve hastaların psikolojisini anlayabilmeye çalışmaktan. Hastayla aranızda iletişim açık ve anlaşılır olmalı. Eğer siz ilacı hastaya doğru şekilde ulaştırır, doğru şekilde bilgilendirirseniz bu mesleki olarak size avantaj sağlar.

Odalarca mesleki eğitimler düzenlenebilir örneğin.Bu hem eczacı hem de çalıştırdığı personel açısından verimli bir uygulama olur.

Odalar hem hizmet vermeli hem de birlik oluşturmalıdır.

İdeal eczacılık; hizmeti doğru yere doğru şekilde götürebilmek,

herhangi bir art niyet düşünmeksizin meslekte doğru ve dürüst çalışmak, personelin eğitimine dikkat etmek ve özen göstermek, eczanenin karlılığını düşünüp doğru adımlar atmaktır bence.

-Günümüz eczanelerinde ilaç dışında pek çok ürüne yer veriliyor.Eczanelerin ürün portföyündeki bu genişlemeyi nasıl buluyorsunuz? Eczanenizde bu tarz uygulamalar var mı? Olumlu ve olumsuz yönleri nelerdir?

Vichy yetkili eczanesiyim.insanların kozmetik ürün değilde dermokozmetik ürün kullanmalarından yanayım.Bu açıdan eczaneler daha güvenli diye düşünüyorum.Eczanelerin bu konuya yönelmesi hizmet çeşitliliği açısından önemli bence. Firmaların eğitim toplantılarına katılıyoruz eczane olarak.Dönemlik saç ve cilt analizi uygulamaları yapıyoruz eczanede. Genel olarak müşterilerimizin memnuniyetini görüyoruz.Tabi olumsuz durumlarla da karşılaştığımız olmuyor değil. Başka nedenlerle oluşan sorunları kullandıkları ürüne bağlayan müşterilerimiz olabiliyor. Ayrıca bitkisel kaynaklı gıda takviyeleri, çaylar,sigara bırakmak için kullanılan preparatlar v.b. ürünlerinde eczanelerde satılması tabiki avantajdır.

içimizden biri...

-Bölgedeki eczacıların dayanışmasını nasıl buluyorsunuz? Meslektaşların arasındaki diyalogun artırılması için neler yapılabilir?

Mesleğin getirdiği yükler ve özel yaşamdaki sorumluluklar malesef bizleri pek sık biraraya getirmiyor. Bundan dolayı diyalog eksikliği yaşıyoruz çoğu zaman. Bu konuda hepimizin ayrı sorumluluğu olduğu gibi en büyük sorumluluğun eczacı odasına ait olduğunu düşünüyorum. Bizi bağlayan ve biraraya getiren bir meslek örgütü nihayetinde. Çeşitli etkinlikler, yemekler düzenlenebilir. Mesleki eğitimler verilerek eczacılar arasındaki dayanışma artırılabilir. Odamızın meslektaşlarına sahip çıktığını ve arkalarında olduğunu üyelerine hissettirmesi lazım.

-Eczanenizde yaşadığınız unutamadığınız bir anınızı anlatır mısınız?

Çok yaşlı, senelerdir bizden ilaç alan bir hastamız vardı. Birgün eczaneye gelip fare zehiri istedi. Bizde zehirli buğday verdik. "Bunu nasıl kullanacağız" diye sordu. Kalfamızda şaka olsun diye "önce fareyi tutacaksınız, sonra ayaklarını gıdıklayacaksınız. Fare gülmeye başlayınca bir buğdayı ağzına atacaksınız" dedi. Amca alıp gitti.

Bir kaç gün sonra bir poşetin içinde kıpır kıpır bir fareyle geldi.

"Hadi bakalım ben fareyi yakaladım, sizde gıdıklayıp buğdayı yutturun" dedi.

Eczanedeki herkes Reşit Amca'yla beraber gülmekten kırıldı. Reşit Amca'yı bu sene kaybettik. Allah rahmet eylesin.

-Mesleğiniz dışında sanat müziğine gönül veren bir insansınız. Bize bu uğraşınızdan biraz bahsedermisiniz?

Küçük yaşlardan beri müzikle hep ilgilenirdim. Fakülteyken Hacettepe Üniversite'sinin TSM(Türk Sanat Müziği) korusuna katıldım. Daha sonra Ankara Radyosu'nun sınavını kazandım. Ankara Radyosu Türk Sanat Müziği Gençlik Korusu'nda 4 yıl eğitim aldım. Hocalarım çok başarılı olduğumu, kadroya alınabileceğimi söylediler. Fakat bu arada okulum bitti ve bazı özel nedenlerden dolayı Van'a döndüm. Dolayısıyla müzik yaşantım hep amatörce kaldı. 1993 yılında Van Türk Musiki derneğini kurduk. Bende bu derneğin kurucu üyelerindenim. Bugün derneğimizde yetişen eğitim gören, enstrüman çalan birçok genç arkadaşımız var. Ayrıca yılda 3-4 konser veriyoruz. Belli bir izleyici kitlesi oluştu. Derneğimiz; çocuk, genç, yaşlı her yaştan insana açık. İlgisi olan meslektaşlarımızın derneğimize katılımını bekliyoruz.

Bize ayırdığınız zaman ve bu keyifli sohbet için teşekkürler..

Ben teşekkür ederim.